

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 27. Appellatio ad futurum concilium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](#)

sacras,
ia, nec
am ob-
tempore
omelias
peccati

comparat, & prædia donet, & arcus
construat.

VIX. In
Sæcul.XIV.
A.C.1203.

§. XXVII.

Appellatio ad futurum concilium.

Cum Guilielmus Plessius hæc accusa-
tionis capita legisset, affirmavit se
illam non protulisse ex privato aliquo Bo-
nifacii odio, sed solum studio fidei ac pie-
tatis erga Ecclesiam & Sacram Sedem:
a Rege ac Præsulibus convocationem
concilii denuo postulavit: & interea, ut
a vexationibus Bonifacii salvum se præ-
staret, appellavit ad futurum concilium,
& Sedem apostolicam, appellationi actio-
nique Guilielmi Nogareti adhærens.
Tum Rex legi jussit suas appellationis lit-
teras, quarum hæc erat summa: Post-
quam audivimus ea, quæ Nogaretus ac
Plessius proposuerunt, convocandum cen-
semus concilium, quod adire ipsi & pro
viribus procurare volumus, magnopere
orantes, ut Præsules quoque suam eo
conferant operam. Interim ab omnibus,
quas Bonifacius ferre potest, sententiis ad
concilium appellamus. Præsules itidem
provocationem formarunt suam eadem
continentem capita, quibus adjungebant
se compulsos eo fuisse quodam necessitatis
genere, ac nolle tanquam partes inter-
venire. Erant autem numero triginta
septem;

p. 107.

Sæcul. XIV. septem; quinque Archiepiscopi, nimirum A.C. 1303. Nicosiæ in Cypro, Remorum, Senonum, Narbonis, Turonumque; unus ac viginti Episcopi; & Abbates Cluniaci, Præmonstratique, ac Cisterciæ preter octo alios. Hic notari potest Episcoporum & totius Cleri reverentia erga Summam Sedem. Non tantum laicis relinquunt munus accusatorum Papæ, sed ne interponi quidem ut partes volunt, & in convocationem concilii non consentiunt nisi ob necessitatem medendi malis Ecclesiæ.

Diff. 112.

*p. 113. 115.
&c.*

p. 99.

p. 116. 189.

Cang. Nang. dem mensis Junii suas appellations litteras coram omni Clero ac populo legi curavit

Altero die 15 Junii iidem Präfules per litteras peculiares triginta duobus sigillis munitas promittebant, si Bonifacius Regem & adhærentes appellationi ejus proscripteret, vel excommunicaret, aut subditos a juramento fidelitatis absolveret, fore, ut hæc Papæ sententia neutiquam nitentes pro vincibus juvarent & tuerentur Regem ac ejus sectatores. Vicissim Rex Präfulis, Baronibusque, ac reliquis cunctis provocationi suæ adhærentibus tutelam spopondit suam contra Bonifacii vexationes.

Sed Präfulum cæterorumque Ecclesiasticorum extra regnum coiunctionium bona temporalia occupari voluit: ac festo S. Joannis die 24 ejus

curavit in horto palatii Parisiensis. Po-
stea Rex ad cunctas Ecclesias & congre-
gationes religiosas & saeculares scripsit,
ut insisterent convocationi concilii & pro-
vocationi: sic apparet ex litteris, quas Diff. p. 109.
edidit diebus Mercurii ac Jovis post fe-
stum S. Joannis nempe 26 & 27 Junii.
Parisensis Universitas & Senatus Eccle-
siae cathedralis suas adhesionis litteras
dederant die Veneris ante festum S. Joan-
nis 21 Junii: Fratres quoque Praedica-
tores Parisini accessere appellationi. Tan-
dem mensibus Augusto ac Septembri
plures quam septingentas consensu &
adhesionis litteras Regi miserunt Episco-
pi, Cœtus Ecclesiarum, quas tum cathe-
drales, tum collegiales vocant, Abbates
ac Religiosi variorum Ordinum, etiam
Mendicantium, Universitates, Proceres &
Collegia urbium.

Cardinalis Moinius ob modicum suæ
legationis succellum ante diem S. Joan-
nis abiit, Papæ opinione citius reversus
Romam. Sed interim, dum Parisiis a-
gebat, ibi hoc anno 1303 in loco, qui
tum "Carduolus dicebatur, & in ædibus," Chardon-
net, quas Fratres Mendicantes Ord. S. Aug.
incoluerant, pro studiis Theologiæ con-
didit collegium, quod etiamnum ab eo
nomen habet.

Duboulai
to. 4. p. 40.

Dubreuil
Antiq. p. 654

Dubois
p. 530.

§. XXVIII.